

Охъ! не дѣй тѣжи срьдце!
 Это красно-то лице!
 За кое-то бѣхъ ся заробиль,
 За кое-то ся бѣхъ залибилъ.

Ма е право въ младины
 Зарадъ тыя свѣтскы добрины
 Да жьдувамъ азъ у самотѣ
 Безъ врѣмя да губѣ младость тѣ?

Не е за тебъ праведно
 Да сѣдишь оставено;
 Както и за всякой полскый цвѣтъ
 Да не бѣде сбранъ на тоя свѣтъ.

За то драга, миличка!
 Дай си менѣ ты рѣкѣ!
 Азъ желямъ па съмь и готовъ
 Да прѣминѣ съ тебъ животъ въ любовь.

5.

Остай си съ Богомъ о любезна!
 Азъ си отхождамъ у дома;
 У жалость и печаль срьдечнѣ
 Оставямъ, либе, тебъ самѣ.